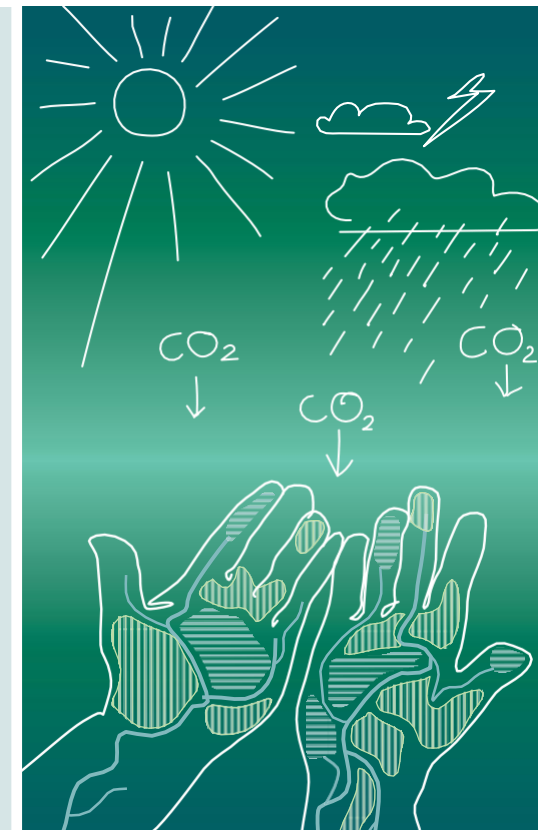

MOKRADŁA I REGULACJA KLIMATU

TERENY PODMOKŁE SĄ SOJUSZNIKIEM W WALCE ZE ZMIANĄ KLIMATU I ZARZĄDZANIEM RYZYKIEM.

- Różne typy mokradeł pełnią odmienne funkcje przed, w trakcie i po katastrofach, pomagając złagodzić ich skutki i umożliwiając społecznościom odbudowę po nich.
- Ekosystemy błękitnego węgla – zwłaszcza nadmorskie mokradła, takie jak namorzyny, trawy morskie i słone bagna – stale pochłaniają atmosferyczny dwutlenek węgla i magazynują go w dużych ilościach w glebie i osadach. Chronią również linie brzegowe przed podnoszącym się poziomem morza i falami sztormowymi.
- Tradycyjne techniki wypalania lasów, sezonowe migracje i wzorce użytkowania gruntów to przykłady praktyk przyjaznych klimatowi, głęboko zakorzenione w wiedzy kulturowej.
- Praktyki takie jak przycinanie, pielenie, ponowne zasiewanie i tradycyjne wypalanie pomagają utrzymać tereny podmokłe, zapewnić dostęp do gatunków roślin o znaczeniu kulturowym i zapobiegać pożarom na dużą skalę.
- Szacuje się, że luka w odbudowie samych torfowisk i lasów namorzynowych wyniesie 316 miliardów dolarów do 2050 roku, a w przypadku przybrzeżnych terenów podmokłych - od 27 do 37 miliardów dolarów rocznie.
- Przywracanie i ochrona ekosystemów błękitnego węgla to skuteczny sposób oparty na naturze, który pozwala na łagodzenie zmian klimatycznych i adaptację do nich.

„Bez pilnych inwestycji w ekosystemy cele klimatyczne pozostaną poza zasięgiem.”

Konwencja Ramsarska